

Rugăciunea lui Manasie și doao cărți care supt nume de a treia și a patra a lui Esdra să numesc, într-acest loc, afară adecă din rândul canoniceștilor cărți a Vechiului Testamânt, carele sfântul săbor de la Trident le-au cuprins și ca niște canonicești a le priimi au poruncit, să pun, ca nu cumva de totul să se zăuie, fiind de oricarii sfinți părinți în scrisorile sale cândua chemate și în careva Biblii letenești și scrise și tipărite aflându-să.

RUGĂCIUNEA LUI MANASIE ÎMPĂRATULUI IUDEI, CÂND ROB SĂ ȚINEA ÎN VAVILON

Doamne Atotputearnice, Dumnezeuul părinților noștri, a lui Avraam și a lui Isaac și a lui Iacov și a săminții lor ceii dreapte, Care ai făcut ceriul și pământul cu toată podoaba lor, Cel ce ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Cel ce ai închis adâncul și l-ai pecetluit cu înfricoșat și lăudat numele Tău, de Carele toate să spăimintează și să cutremură de cătră fața puterii Tale, că nesuferită e mărimea slavii Tale și nerăbdată mâniia pornirii Tale asupra păcătoșilor. Iară nemăsurată și necercetată e mila făgăduinții Tale, că Tu ești Domnul cel preainalt, bun, îndelung răbdătoriu și mult milostiv, și-Ți pare rău de răotățile oamenilor.

235r Tu, Doamne, || după mulțimea bunătății Tale ai făgăduit pocăință și iertare celor ce au păcătuit Ție, și după mulțimea milelor Tale ai rânduit pocăință păcătoșilor spre mântuire. Tu, dară, Doamne, Dumnezeuul celor drepti, n-ai pus pocăință dreptilor, lui Avraam și Isaac și Iacov, celor ce n-au greșit Ție, ci ai pus pocăință pentru mine păcătosul, că am păcătuit preste numărul năsipului mării. Înmulțitu-s-au strâmbătățile mele Doamne, înmulțitu-s-au strâmbătățile mele și nu sânt vreadnic a privi și a vedea înălțimea ceriului, pentru mulțimea strâmbătăților mele. Împilat sânt cu multă legătură de fier, cât nu pociu rădica capul meu și nu-mi iaste răsufulare. Că am întărâtat mâniia Ta, și rău înaintea Ta am făcut. N-am făcut voia Ta, și poruncile Tale nu le-am păzit. Făcut-am urăciuni și am înmulțit sminteale. Și acum plec genunchiul inimii mele, cerând de la Tine bunătate. Greșit-am, Doamne, greșit-am și strâmbătățile mele le cunosc. Pentru aceea, rugându-mă, cer de la Tine: iartă-mă, Doamne, iartă-mă și să nu mă pierzi împreună cu strâmbătățile mele, nici în veac, mâniindu-Te, să ții realele mie, nici să mă osândești spre locurile ceale de supt pământ. Că Tu ești Dumnezeuul, Dumnezeuul, am zis, celor ce să pocăiesc și spre mine vei arăta toată bunătatea Ta, că nevreadnic fiind, mă vei mântui după mare mila Ta și Te voi lauda pururea în toate zilele vieții mele. Că pre Tine Te laudă toată putearea ceriurilor și a Ta iaste mărirea în veacii veacilor. Amin.

